

CUMBERLAND, WASH.

Ensin toivotan onnea Selma tädille sen johdosta kun saitte niin vankan aputoimittajan, mutta eikö se ole vähän liika laiska, kun se ei muuta tee kuin syö ja nukkuu, nukkuu ja syö, mutta kyllä kai te itse sen parhaiten tiedätte mitä siltä vaaditte.—(Nyt se jo nauraa.—Selma-täti.)

Niin minä en saata kirjoittaa Ihannelitoista enkä syvällisistä kysymyksistä, yhteiskuntaoloista, mutta vaan jotakin lukemista toisille lapsille. Sellaista ylellisyystavaraa kuin Ihannelitto on, ei meillä ole. Eipä sillä, että ei lapsia olisi, sillä onhan niitä yli sadan kouluikässä olevaa lasta, mutta puuttuu kai vanhempien tointa, että ei sitä ole tänne perustettu. Jokainen kai opettaa itse lapsilleen mitä kukin haluaa.

Ei sentään kaikki täälläkään nuku "Ijälstä rauhan unta". Esimerkiksi kaksi vuotta sitten pani meidän opettaja historialäksyllä koeäänestyksen eri puolueitten välillä, josta tulos oli, että kolmetoista oppilasta, jotka silloin olivat siinä luokassa, jossa minäkin silloin olin, äänesti kaksi republiikkipuoluetta, kolme demokraatipuoluetta, kahdeksan sosialistipuoluetta, jonka johdosta opettaja sitten piti pitkän puheen sunnuntai-koulussa kuinka se muka olisi kauheaa jos jo silloin koko Amerikan äänikelpoisista kahdeksan kolmetoista äänestää sosialismia, kun me olemme laillisessa iässä äänestämään vaalipäivänä. Minä tykkäisin, että täälläkin olisi Ihannelitto, mutta ei se saisi olla suomenkielinen, sillä silloin ei siinä koulussa olisi muita kuin minä.

Kirjoittakaa te, jotka käytte Ihannelittokoulua, sen toiminnasta. Minä kirjoitan mitä yksinäisyydessä osaan.

Toverittaren numerossa 36 oli kirjoitus nimeltä "Äidit ja lapset". Se muistuttaa minua minun omasta äidistä. Hän myöskin aina kertoo iltaasi satuja. Ja nyt kun minä niitä ajattelen, niin näen, että äiti niistä suurimman osan tekee itse, jotka kuvaa elämän todellisuutta ja luulen, että minä vieläkin löydän niistä monta timanttia, kun alan enempi ymmärtää tätä maailmaa, ja sitten hän kertoo satuja ihmeitten aikakaudelta, ja kun minä kuulen niitä sunnuntai-koululaiselta, niin oikein naurattaa kuinka kaksi tuhatta vuotta vanhoja satuja vielä koetetaan opettaa tosina lapsille. Minä luulen että leikit ja äidin kertomukset ovat peruskivet lasten elämässä.

Minä meinaan kirjoittaa aina joskus pieniä satuja lasten osastoon, jos täti ne näkee kelvollisiksi panna siihen.

Terveisiä kaikille pienille ja isoille lukijoille ja erittäin eno Antille. Toveruudella, TYYNE ENQUIST.

GARDNER, MASS.

Nyt taas tervehdän Toverittaren lukijoita.

Koulu on alkanut ja lapsille työt. Minä olen seitsemännessä luokassa.

Syksy täällä tuli aikaiseen. Yöllä on monesti niin kylmä, että kasvit on pitänyt peittää, ettei ne paleltuisi.

Punaseen viikon armeija sai monta uutta Toverittaren tilausta. Nyt toivon, että Toverittaren palstoilla tulee jlemaan kirjoituksia täältä. Nyt voidaan valita ihanneliiton kirjeenvaihtaja Toverittaren Lasten osastolle.

Tänä kesänä en ole ollut paljon muualla kuin tässä ympäristöllä.

Olin tätini luona pari päivää. Minä luin kirjoja, jotka huvittivat minua. Olin myös Ashburnhaminassa äitini kanssa mustikoita poimimassa. Me kävimme uimassa joka päivä. Täällä on uimajärvi. Kesällä uidaan ulkona ja talvella sisällä. Minä käyn uimassa siellä useasti.

Minä soitan pianoa ja otan taas tällä kertaa läksyjä. Kesällä en ota juuri ollenkaan, sillä opettajani menee useasti lomalle.

Nyt lopetan ja jatkan toiste.

Toveruudella,

TYYNE VALKONEN.

RAHA-AARRE JÄÄN ALLA

(Jatk.)

Tytöt saapuivat kirkon kivi-sille korkeille rappusille. Kopistellen lunta jaloistaan he astuivat sisään. He etsivät istuimet isojen ihmisten seasta. Se niin ufojuttu olla tuollaisessa isossa rakennuksessa ja herran temppeleissä. He vaikka kuinka koettivat seurata jumalan palvelusta, ei se heille onnistunut.

"Kyllä meidän sittekin olisi pitänyt vielä etsiä siitä aarretta", tuumi Ida.

"Siunaa itses, näethän kuinka pahahenki täällä herran huoneesakin sinua kiusaa", sanoi Kaisa ja samalla hän tunsii paukahduksen takarivossaan.

"Se on herra, joka heitti kiven minun syntiseen päähäni" oli ensi ajatus, vaan pian se muuttui toiseksi kun hän kuuli takanaan äänen:

"Kenenkähän penikoita nuo raukat leinee? Puhua supateen ja rupatetaan niin ettei kuule pastorin ääntä kohtaalleenkaan. Katsoppas vielä taakses, niin lähetän sinulle toisen lunnapin.

(Jatk.)

LAPSUUTENI MUISTOJA.

(Jatkoo 7:ltä sivulta)

mikään muu tuntunut niin ras-kaalle kuin se pyykinpesu, kun täytyi pestä, keittää, sokea ja viruttaa ja sellaisella kapulalla silittää, jota ennen vanhaan Suomessa käytettiin.

Ja joskus sattui niin hullusti, että menin toisten lasten kanssa leikkimään vähäksi aikaa ja kiinnnyinkin niin kovasti leikkimiseen, että unhotin kokonan itseni ja työni ja sairaan äitini. Ja niin isä monta kertaa kerkisi ennen työstä kotiin, kuin minä leikkimästä ja silloin oli isä aina niin kiukkuinen, että antoi minun maistaa remmistä niin että paukkui.

Ja niin minä aloin pelkäämään isääni, että joka kerta kun en

ehtinyt kotiin ennenkuin isä työstä, niin en enään uskaltanut mennä kotiin ennenkuin vasta seuraavana päivänä. Yöni vietin aina missä milloinkin; joen rannalla veneiden alla ja puun suojissa. Ja seuraavana päivänä kun menin kotiin, aina pyysin äidiltä anteeksi, että olin ollut niin paha tyttö.

Äidin sydän tietysti aina heltyi äidin rakkaudesta, sillä hän ymmärsi, että minä olin lapsi ja kaipasin lapsen vapautta. Ja niin sain aina äidiltä anteeksi ja silloin en tarvinnut pelätä isää.

Mutta sitten tuli iso käänne elämässäni. Tuo kylmä tuonen käsi ryösti pois rakkaan äitini ja minä jäin isän kanssa elämäni tullessa entistään monin kerroin raskaammaksi. Nyt ei enään ollutkaan äitiä muistuttamassa, etä muista nyt tulla kotiin ennenkuin isä tulee, enkä enään kuullut äidin hellää ääntä, joka olisi neuvonut mitä minun pitäisi tehdä. Äitini kuoleman jälkeen tulin saamaan enempi kuritusta, joten en enään tahtonut viihtyä kotona lainkaan, kun äiti oli poissa. Ja niin olivat aina työni tekemättä, kun isä tuli työstä ja isän viha kasvoi ihan äärimmilleen ja minun pelkoni kasvoi myös sitä mukaa. Ja minulle kasvoi sellainen vihanhenki isää

kohtaan, vaikka olinkin pieni tyttö, että aina puin nyrkkiä taskussani, että kyllä sinä minusta pääset ja rupesin karkailemaan pois kotoa. Isä sai minua monen monta kertaa hakea mistä milloinkin.

Vihdoin viimein tätini otti minut luoksensa. Hänellä oli pieni torppa yksinäisellä paikalla, mutta kauniilla ja sielläkös minä vasta nautin elämästä, kun sain olla vapaasti. Kävelin pitkin metsiä ja huusin niin kovasti kuin jaksoin ja metsä aina vastasi ja se kös minua huvitti. Olen vieläkin kuulevani tuon juhlallisen hiljaisuuden, jota ei häirinyt mikään muu kuin lehmänkellon kalke ja koiran haukuminen sekä karpasten surina ja kaikki tämä painui mieleeni, että se tuntuu kuin tämän päivän tapahtumalta. Tämä olikin ainoa tilaisuus elämässäni, jolloin sain nauttia vapaudesta, lapsuusaikanani luonnon helmasa. Minä rakastan luontoa ja maalais-elämää. Se on elämäni kaunein ihanne, vaikka ei minulle ole suotu sitä onnea, että saisin siitä nauttia.

(Jatk.)

Tilatkaa Toveritarta Amerikan suomalaisten naisten äänenkannattajia \$1.00 vuosikerta.

ILMOTTAUTUKAA JOULUKORTTI ASIAMIHEHEKSI

Toverin ja Toverittaren JOULUKORTEILLE

HUOM! Mallikirjoja ei lähetetä pyytämättä

Halukkaat voivat ilmoittautua täyttämällä allaolevan kaavakkeen ja lähettämällä sen Toveriin.

Täten ilmoittaudun asioloitsijaksi Toverin ja Toverittaren aistik-

kalle JOULU- ja UUDENVUODENKORTEILLE tulevaksi jouluksi.

Toiminut joulukortti-asiamiehenä? (Olen—En). Ottaut tilauksia viime vuonna \$.....arvosta.

Nimi .....

Osote .....